יום ה', ז' באלול תשס"ג (04 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מחר, **ח' באלול**, **אסרו השלטונות בשווייץ את שחיטת הבהמות**, לפני 110 שנה.
הטיבה האמנסיפציה בשווייץ את מצבם האזרחי של היהודים, אף לא היתה כאן אנטישמיות לוחמת. אבל נשארה ההתנכרות ההדדית הישנה, שלא נסתלקה ע"י ההתבוללות החיצונית. הקאנטונים ניסו בקצת מקומות לקבוע חוקים מגבילים ליהודים, וגם נמצאה לזה אמתלה בנוסח גרמניה: **צער בעלי החיים**. שבע שנים לפני-כן, הוגשה פטיציה לרייכסטאג הדורשת לאסור ליהודים את שחיטת הבהמות, בגלל הצער המרובה ששיטה זו גרמה. קהילות ישראל התחילו שולחות גם הם פטיציות לרייכסטאג שכנגד. 150 מומחים באנטומיה ורופאי-בהמות נוצרים העידו שהשחיטה עפ"י דין ישראל כשהיא נעשית כהוגן אינה מצערת לבעל-החי יותר משאר דרכי-זביחה. ולא עוד אלא ש**בשר השחיטה אינו במהרה מבאיש.**
קאנטונים אחדים אסרו את שחיטת הבהמות הנהוגה ב[קהילות] ישראל, וע"י גזירה זו ניטלה מיהודים רבים האפשרות לאכול בשר. מועצת הברית השווייצרית הכירה, כי תקנה זו מתנגדת לעיקר חופש הדת הקבוע בחוקה של הריפובליקה, אבל מיד התחילה תעמולה בארץ, וסוף דבר היה שאסיפת הברית החליטה לערוך משאל עם בשאלת האיסור לזבוח בהמות שלא כנהוג. תוצאות המשאל היו: 11 קאנטונים כנגד 10 (189,000 קולות כנגד 117,000) היוו דעתם היום, בשנת 1893-5653, ל**טובת** האיסור, שהונהג בכל המדינה. האדוקים שבשווייץ הגיעו למצב חבריהם שבמדינת סכסוניה: מוכרחים היו או להינזר מלאכול בשר, או להביא להם בשר כשר מחוץ לארץ במחיר גדול. איסור זה בתוקף עד עצם היום הזה.[דברי ימי עם עולם]

§§§

אך, מי צריך בשר??? בואו נראה בעניין הבא:

ה'לויתן' ואנחנו [במקום פרקי אבות?]

הלויתן, 'מלך הדגים' הנזכר בספר בראשית [א' 21 רש"י שם] ובאיוב אינו מובר לנו (ולכן, המילה בכותרת מוקפת במרכאות). אך נוהגים אנו לכנות בשם זה את בעלי-החיים הימיים הכבירים, שאורך גופם מגיע לעשרות מטרים ואדם יכול להכנס זקוף בלועם. והנה, יודעים אנו כמה מזון צורך גופינו, מזון מן הצומח ומן החי. מי יוכל לחשב כמה מזון צורך הפיל, שמשקלו מגיע לכמה טונות, והוא בעל-החיים היבשתי הגדול ביותר! וכמה מזון צורך הלויתן הענק, הגדול ככמה וכמה פילים!
והנה מעניין: דווקא בעלי-החיים הענקיים – הפיל, הקרנף וההיפופוטם, **צמחוניים** הם, אינם טורפים טרף, אלא אוכלים קש ותבן וזמורות במשקל עשרות קילוגרמים ליום. וכמוהם ה**לויתן**, אינו טורף דגים אחרים ככריש, למשל, הקטן ממנו עשרות מונים. פוער הוא את פיו העצום, גורף לתוכו מים רבים, ומסנן מהם חומרי מזון זעירים המצויים במים, והם המקיימים ומזינים את הגוף האדיר הזה!
נשאל את עצמנו: למה ה' עשה כן; מדוע דווקא **הגדולים ביותר**, הענקיים, צמחוניים הם? מה בא הדבר ללמדנו? וודאי יש כאן מסר נפלא: **אינך חייב לטרוף את זולתך כדי לגדול.** ראה, דווקא הגדולים ביותר הם צמחוניים...
אבל יש כאן מסר נוסף, אולי מתאים במיוחד לחודש זה: ראו, גוף ענק כל-כך ניזון מפתיתי מזון שהוא בולע באופן אגבי, והם מקיימים אותו! ומה אומר הדבר לנו? המצוות

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת שבת (ב"ש): 18[39] **יום נעים ושמח ושבת שלום!**
צאת השבת (ב"ש): 19[35]

יום **ה', ז'** ב**אלול** תשס"ג (**04** ב**ספטמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הן מזון הנשמה. אל תחַפשו מצוות בומבסטיות, אפשר לגדול עד מאד מהמון מצוות קטנות: מאה ברכות ליום, אמירת תהלים, שמירת הלשון, הארת פנים וחסד...['מעיין השבוע']

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת שבת (ב"ש): 18[39]

יום נעים ושמח ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 19[35]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.